

Sygn. akt II Ka 703/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2015 r.

sprawy **A. S.**

obwinionej o wykroczenia z art. 92 §1 kw i art. 97 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 23 października 2014 r. sygn. akt II W 43/13

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie w stosunku do A. S. na zasadzie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza z powodu przedawnienia karalności czynu; stwierdza że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 703/14

UZASADNIENIE

A. S. obwiniona była o to, że: w dniu 6 stycznia 2013 roku o godzinie 0.15 w W., na ul (...) kierując pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) nie dostosowała się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” wyprzedzając pojazd ciężarowy jadący w tym samym kierunku, ponadto przewoziła na tylnym siedzeniu dwoje dzieci w wieku 9 i 11 lat, które były przewożone poza fotelikiem ochronnym,

tj. o czyn z art. 92 § 1 i art. 97 kw.

Sąd Rejonowy w Węgrowie wyrokiem z dnia 23 października 2014 roku obwinioną A. S. uznał za winną tego, że w dniu 6 stycznia 2013 roku o godzinie 01.15 w W. na ul (...), pow. (...), woj. (...) kierując pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) nie dostosowała się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” wyprzedzając pojazd ciężarowy jadący w tym samym kierunku, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 92 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 92 § 1 kw wymierzył jej karę grzywny w wysokości 200 złotych; na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych tytułem opłaty oraz obciążył ją poniesionymi w sprawie wydatkami w wysokości 668,28 złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionej, który wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj.:

1. obrazę art. 170 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 39 § 2 kpw poprzez bezpodstawne oddalenie przez Sąd I instancji wniosku dowodowego złożonego przez obrońcę obwinionej o zobowiązanie Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w W. do wskazania sposobu oznakowania znakami poziomymi drogi nr (...) w okresie od dnia 5 stycznia 2013 r. do dnia 15 stycznia 2013 r. w miejscu popełnienia przez obwinioną zarzucanego jej czynu;

2. obrazę art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw poprzez dowolną ocenę dowodu z wyjaśnień obwinionej A. S. oraz dowodu z zeznań świadków M. K. i J. S., co mogło mieć wpływ na treść wyroku poprzez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa obwinionej.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy i uniewinnienie obwinionej A. S. od zarzucanego jej czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w całości Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie odwoławczej obrońca obwinionej wniosła o umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności czynu. Obwiniona i oskarżyciel nie stawili się, będąc o terminie zawiadomieni prawidłowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy stwierdził, że zachodzi bezwzględna przesłanka do uchylenia wyroku, z art. 45§1 pkt 4 kpw, bowiem nastąpiło przedawnienie karalności wykroczeń, o które w tej sprawie była obwiniona A. S..

Z treści art. 45§1 kw wynika, iż „karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Jeżeli zaś w tym czasie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia czynu”. Zważywszy na powyższe Sąd Odwoławczy nie bada więc już zasadności podniesionych w apelacji zarzutów, bowiem pierwszeństwo do rozważenia ma stwierdzenie, czy zachodzą bezwzględne przesłanki odwoławcze, czy też nie.

Czyn zarzucony obwinionej miał miejsce w dniu 6 stycznia 2013 roku. Tak więc w momencie orzekania przez Sąd Odwoławczy upłynęły już 2 lata o d jego popełnienia.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zobowiązany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie art. 45§1 kw oraz art. 5§1 pkt 4 kpw postępowanie wobec A. S. umorzyć wobec przedawnienia karalności wyżej wskazanych wykroczeń.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk w zw. z art. 109§2 kpw oraz na podstawie art. 118§2 kpw orzekł jak w wyroku.